

Optegnelser af en endnu-ikke-præst

Arne Herløv Petersen 07.08.2022

LITTERATUR // ANMELDELSE – Flemming Chr. Nielsens essayroman "Guds maskingevær" er både en argumentation og et manifest, skriver Arne Herløv Petersen. Et lidenskabeligt forsvar for de idealer, vi påberåber os, men så ofte svigter, eksempelvis i vores behandling af flygtninge og alle de undertrykte.

Flemming Chr. Nielsen: Guds maskingevær

Det Poetiske Bureaus forlag 2022

145 sider, 150 kroner

[Flemming Chr. Nielsen: Guds maskingevær](#)

Flemming Chr. Nielsen er en meget lærd mand. Og en drillepind. Begge dele viser han med bravour i "Guds maskingevær" – en bog, der ikke rigtig kan placeres i nogen bestemt kategori, men blandt andet er et essay om, hvad der egentlig står af både lysende sandheder og horrible påstande i den kristne Bibel.

Forfatteren fortæller – *tongue in cheek*, som man siger – at han har tænkt sig at søge embede som præst, og i den anledning vil han forsøgsvis skrive en række prædikener, hvor han uddyber det, man kan læse i Bibelen – som for eksempel, at Jesu lignelser er, som de er, for at de uden for disciplenes kreds skal høre, men intet forstå. Eller at Fadervor beder Gud om ikke at lede dem i fristelse, så man må tro, at Gud ellers ville fryde sig over at lede i fristelse.

Han sammenligner ortodoks islamisme med bibeltro kristendom i Vestjylland for en generation siden og kommer ind på det penible spørgsmål om, hvor mange af os der havde sagt fra, hvis vi fik et regime som det nazistiske.

Han taler om dem, der kalder sig kristne, men alligevel mener, at næstekærlighed betyder kærlighed til de nærmeste og foragt for dem udefra. Og om de fattige i ånden, der skal arve Guds rige – og er de fattige i ånden så de åndssvage, for de er blevet udstødt og hundset med, så de kunne nok have fortjent at komme i Himmelen.

Vi skal vise, at den næstekærlighed, vores statsreligion formelt bygger på, ikke er tomme ord, men også et krav om næstekærlighed som realitet

Han tramper på alle ømme tæer, trækker Bibelens ord frem og lader et skarpt lys spille over dem – og han ville ikke være Flemming Chr. Nielsen, hvis ikke han havde illustreret sine ord med citater fra Herman Melville, Søren Kierkegaard, Knut Hamsun, Franz Werfel, Isaac Bashevis Singer – og den tyrkiske tv-serie Ethos. Og mange flere.

Der er et funklende vid og sylespidse pointer i disse redegørelser.

Men havde der ikke været mere, havde det kun være et imponerende festfyrværkeri. Sådan er det ikke. Der er en grund til det hele – en mening og et formål.

Og dette formål er ikke at tage stilling til, om der findes en Gud eller ej. Det kommer forfatteren ikke så meget ind på. Enhver bliver salig i sin tro.

Formålet er derimod en kamp for humanismen. For at vi skal vise, at den næstekærlighed, vores statsreligion formelt bygger på, ikke er tomme ord, men også et krav om næstekærlighed som realitet i vores behandling af flygtninge og alle de undertrykte.

På den måde er ”Guds maskingevær” både en argumentation og et manifest. Et lidenskabeligt forsvar for de idealer, vi påberåber os, men så ofte svigter.

anmeldelseArne Herløv PetersenbøgerDet poetiske bureaus

forlagessayromanFlemming Chr. NielsenGuds maskingevær

Arne Herløv Petersen

Arne Herløv Petersen (1943) er forfatter og oversætter, bosiddende på Langeland. Han har arbejdet som journalist ved Aktuelt og Ritzaus Bureau og som redaktør af Studenterbladet 1963-65. Han tog studentereksamen i Milwaukee i Wisconsin i